

Вечерня с Молебен канон на Пресвета Богородица в Катедралата на Варна

На 1 август 2019 г. Негово Високопреосвещенство Варненският и Великопреславски митрополит Йоан възглави Молебния канон на Пресвета Богородица в Катедралния храм "Успение Богородично". Множество духовници и християни съучастваха във вечерното богослужение в първия ден на Богородичния пост, което започна с вечерня.

Митрополит Йоан се обърна към всички присъстващи с думите: „Всечестни отци, обични в Господа братя и сестри, приключи изпълнението на канона в тази вечерна богослужба пред иконата на Божията Майка "Геронтиса", която е уникалната икона, донесена тук с иждивението на два Светогорски манастира и по благословението на покойния митрополит Кирил, който направи една масивна организация тогава, почти към края на живота си, за донасянето на тази икона, разписана в Света Гора, в манастирите "Пантократор" и "Ксенофонт".

Негово Високопреосвещенство насочи вниманието към един от псалмите на Псалтира: „Пророческият дух на свети пророк и цар Давид е уникален и в един от неговите псалми ние четем прекрасен стих: “всичката слава на царската дъщеря е вътре” (Пс. 44:14). Разбира се той, преди да стигнем до този стих, свидетелства, че “моята песен е за Царя” (Пс. 44:2) и “Ти си – казва – най-прекрасният от синовете човечески; благодат се изля от Твоите уста;” (Пс. 44:3). И разбира се онова, което затвърждава всичко онова, за което ние се надяваме и вярваме, че “Твоят престол, Боже, е вечен” (Пс. 44:7) и “жезълът на правотата е жезъл на Твоето царство” (пак там). Става дума за Господ Иисус Христос, а разбира се и за Царицата, за “царската дъщеря”, която е Света Богородица и която напълно заслужено застава отдясно на Отца... Когато говорим за слава, това означава, че ние очакваме да видим нещо, което е изявено външно, но тук този стих, който огласихме, четиринадесетият, свидетелства, че “славата на царската дъщеря е вътре” и това е особено съществен момент, за да разберем, че образът на Света Богородица е почти скрит, което много пъти сме говорили, и че има огромен покров, който затъмнява проследяването на нейния земен път, и той е изтъкан от нейното изключително, неповторимо дълбоко смирение“.

Варненският и Великопреславски митрополит заяви, че ако се вгледаме в евангелския текст според свети апостол и евангелист Лука и въобще си спомним за Благовещение Богородично, ще видим, че Пресвета Богородица скри вестта на Архангела дори от Йосиф. „Йосиф беше нейния пазител, беше нейния споспешник, но той не разбра това от Света Богородица – разбра го от Ангела. Елисавета, светата праведна Елисавета. Тя също беше близка на Света Богородица, но не разбра тази вест от нея, а Светият Дух я осени и ѝ я даде. Ако се вгледаме в Рождеството Хростово, ще видим, че онова, което се случи във Витлеем, беше укрито много старателно от юдеите. Те не знаеха за онова, което се случи във Витлеем, те видяха Иисус от Назарет. Той беше за тях “онзи човек от Назарет” и затова свети евангелист Лука много ясно проследява и казва, че когато прозвуча “слава във висините Богу, и на земята мир, между човеците благоволение!” (Лк 2:14) – това Ангелско славословие по повод рождението на Христос, – самите “пастири си рекоха един другиму: да идем до Витлеем, и да видим случилото се там, за което ни възвести Господ. И дойдоха бързешком, и намериха Мариам и Йосифа, и Младенеца да лежи в яслите. А като видяха, разказаха каквото им бе възвестено за тоя Младенец – и тук особено важно, – а Мариам спазваше всички тия думи, като ги слагаше в сърцето си.” (Лк 2:15-17; 19) Следователно онова, което искаме да кажем е, че всичко онова е било един

дълбок таен подвиг, едно изключително изявяване на нравствена чистота и не на последно място святост, всичко обаче съчетано с дълбоко смирение“.

„Връщайки се към псалом 44-ти, ние ще видим, че след нея, след именно тая царска дъщеря “водят при Тебе девици, нейни дружки” (Пс. 44:15). И тук има един интересен тълкувателен текст. Тоест от една страна това са жени, които желаят да последват пътя на именно тази скрита, вътрешна слава, на това смирение, а от друга страна пък това важи и за всички християни, защото нямаше как свети апостол Павел да не рече към коринтяните в своето второ послание: “Защото аз ви ревнувам с Божия ревнивост: сгодих ви за едничък мъж, за да ви представя на Христа като чиста девица” (II Кор: 11:2). Тези текстове неслучайно се свързват с този вътрешен подвиг на Света Богородица. Затова свети Василий Велики, който разглежда този текст, казва, че който благоукрасява себе си за Отца, виждащ покаяно и се моли, и всичко върши не за да се покаже пред човеците, а за да се яви пред Единия Бог, той притежава слава вътре, както на царската дъщеря. Ето защо неслучайно всичко това, което извършваме в богослужението има своя дълбок смисъл, всяко едно чинопоследование и действие и това говори за оная дълбочина на този вътрешен поглед и чистосърдечност, която Света Богородица е имала и старателно винаги е искала да скрие своите добродетели от външната слава, от външните човеци, от хората, които биха я похвалили... Така че за онези, които търсят слава и за онези, които имат велика гордост, за онези, които са честолюбиви, за онези, които са много натоварени с тая мисъл да блеснат във всеки момент и във всяко време, и на всяко място, Света Богородица е искрен пример за точно обратното – как трябва да бъдем с това смирение, как трябва да бъдем с онова очакване и упование, че действително заради този си живот тя остава величествения молитвеник пред Божия Син и нейните молитви Господ Иисус Христос не отхвърля, ако нашите молитви са искрени и ако са приети от Божията Майка. Градът ни Варна е под покроба на Света Богородица. Варненци трябва да заслужат ходатайството на Божията Майка, както ние като духовници, защото, да, ние знаем, че тя е ходатайница, но това се заслужва с един труд и с едно голямо усърдие в духовния молитвен живот“ – заяви митрополит Йоан.

В богослужението съслужиха председателите на варненските храмове и духовници от града. Сборна група с диригент Тодор Тодоров изпълни песнопенията на вечернята. Молебният канон на Пресвета Богородица бе изпят антифонно от Негово Високопреосвещенство и от присъстващите отци и певци. Прозвуча евангелието според свети апостол и евангелист Лука (Лк

1:39-49; 56). След края на канона Архиереят внесе честния Кръст в светия олтар. Той бе изнесен сутринта за поклонение и престоя в корабната част на храма през целия ден, тъй като чествахме празника Произхождение на светия Кръст.

– Снимки и текст: Георги Великов / bg-patriarshia.bg